

PROTOKÓŁ ROZPRAWY GŁÓWNEJ

- wyciąg -

Dnia 06 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Sandomierzu Wydział II Karny

- sprawa K M
osk. z art. 107 § 1 k.k.s.

OBECNI:

Przewodniczący: SSR Marcin Sobierajski

Protokolant: sekr. sąd. Patrycja Kołodziej

Prokurator Prokuratury Rejonowej w S

J

K

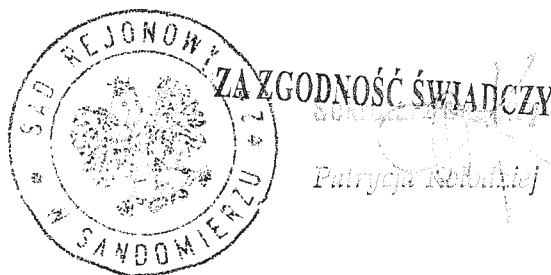
(...)

Sąd postanowił:

- I. (...);
- II. na podstawie art. 3 ustawy z dnia 01.08.1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. 1997, nr 102, poz. 643 ze zm.) Sąd Rejonowy w Sandomierzu, w związku z zawiąsłą sprawą o czyn z art. 107 § 1 k.k.s., zwrócić się z następującym pytaniem prawnym czy:
 1. przepisy art. 6 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych zostały uchwalone w sposób naruszający wymagania dotyczące procesu legislacyjnego wynikające z prawa unijnego, związane z zachowaniem obowiązku notyfikacji przepisów technicznych Komisji Europejskiej, a zatem czy są zgodne z art. 2 w związku z art. 7 i art. 9 Konstytucji RP;
 2. przepis art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych jest sprzeczny z art. 2 w związku z 2 w związku z art. 7 i art. 9 Konstytucji RP z uwagi na naruszenie wynikającego z dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2006 roku obowiązku notyfikacji przepisów technicznych przez Komisję Europejską;

3. art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych uznawany za przepis techniczny w rozumieniu dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 roku jest zgodny z art. 2 i art. 7 Konstytucji RP, w sytuacji, gdy cyt. ustawa została uchwalona z naruszeniem obowiązku notyfikacji wynikającym z powołanej dyrektywy, ale i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 roku w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, z uwagi na naruszenie trybu ustawodawczego;
 4. dopuszczalne jest pociągnięcie do odpowiedzialności karnoskarbowej za występki z art. 107 § 1 Kodeksu karnego skarbowego (k.k.s.) osób, które prowadzą grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny wbrew zakazom zawartym w przepisach ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych, uchwalonej z naruszeniem obowiązku notyfikacji, jak w pkt 1, 2, 3 postanowienia;
- III. na podstawie art. 22 § 1 k.p.k. zawiesić postępowanie w sprawie do czasu rozstrzygnięcia przez Trybunał Konstytucyjny kwestii prawnych wynikających z pytania prawnego wskazanego w pkt. II.

(...)

UZASADNIENIE

pytania prawnego - postanowienia tut. Sądu z dnia 06 listopada 2014 r.

Do tut. Sądu wpłynął z Urzędu Celnego akt oskarżenia przeciwko K M oskarżonej o to, że urządziła, w okresie od nieustalonego dnia do dnia stycznia 2013 r. w lokalu B mieszczącym się w S pod adresem ul. , woj. , gry hazardowe poprzez to, że do w/w lokalu umożliwiła wstawienie urządzeń na których były prowadzone gry hazardowe w rozumieniu ustawy o grach hazardowych, a także wypłacała wygrane pieniężne uzyskane w wyniku prowadzenia gier na w/w urządzeniach tj. o czyn z art. 107 § 1 k.k.s.

W uzasadnieniu tego zarzutu wskazano, że gry hazardowe prowadzone były na dwóch urządzeniach tzw. symulatorach. Wynikiem tych gier była wygrana pieniężna. Opinia biegłego potwierdziła, że zabezpieczone w sprawie urządzenia realizują wygrane rzeczowe oraz pozwalają na prowadzenie gier losowych. Zdolności psychomotoryczne/manualne gracza nie mają wpływu na ewentualną wygraną.

W sprawie podnoszony jest zarzut, iż przepis art. 107 § 1 k.k.s nie powinien mieć zastosowania w niniejszej sprawie, jako że przepisy ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 201, poz. 1540), a w szczególności art. 14 ust. 1 ww. ustawy nie mogą być stosowane w polskim systemie prawnym, gdyż stanowią „przepisy techniczne” w rozumieniu dyrektywy nr 98/34 Parlamentu Europejskiego i Rady, a w konsekwencji przepisy takie są nieskuteczne i nie mogą być podstawą rozstrzygnięć sądowych. Przepisy prawa krajowego regulujące zasady urządzania gier, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 u.g.h. są przepisami technicznymi, co powoduje zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 11 dyrektywy nr 98/34 Parlamentu Europejskiego obowiązek państwa członkowskiego notyfikowania Komisji Europejskiej wszelkich projektów, regulacji technicznych przed ich przyjęciem. Skoro przepisy u.g.h. (art. 6 i 14) nie zostały notyfikowane przez państwo polskie, zatem nie mogą stanowić podstawy in concreto odpowiedzialności oskarżonej w rozumieniu art. 1 § 1 k.k.s.

W wyroku z dnia 28 marca 2014 r., III KK 447/13 Sąd Najwyższy wskazał, iż brak notyfikacji jest naruszeniem konstytucyjnego trybu ustawodawczego, a zatem sądy stosujące prawo obowiązane są zwrócić się do Trybunału Konstytucyjnego ze stosownym pytaniem prawnym w tej mierze, zawieszając jednocześnie postępowanie (art. 22 § 1 k.p.k.), w którym miałyby dojść do zastosowania wadliwie ustanowionego przepisu.

Mając na uwadze treść stawianego oskarżonej zarzutu, a także treść przywołanego wyroku Sądu Najwyższego i występujące rozbieżności w zakresie wykładni przepisów istotnych dla rozpoznania sprawy, należało zwrócić się do Trybunału Kon-

stytucyjnego o rozstrzygnięcie wątpliwości prawnych co do zgodności przepisów w/w aktów prawnych z Konstytucją RP w zakresie szczegółowo opisanym w pytaniu prawnym.

ZŁOŻONOŚĆ ŚWIADCZY

Sekretarz sądu

Dawryja Napięcej